

др Бланка Богуновић¹

Факултет музичке уметности, Београд, Србија
bbogunovic@rcub.bg.ac.rs

МЕНТАЛНИ СКЛОП И ПОСТИГНУЋА СТУДЕНАТА МУЗИКЕ

Сажетак

Ментални склоп (mindset) представља систем претпоставки, уверења и вредности појединца који, једном успостављен, одређује циљеве које следимо, одлуке које доносимо и начин на који видимо себе и друге. Према Карол Двек, Ментални склоп усмерен ка развоју обухвата напредну селф-теорију или систем веровања и карактерише га страст за учењем, активним тражењем изазова, вредновањем труда, и отпорност потребна да се истраје и суочи са препрекама или неуспесима. Супротно томе, статични ментални склоп обухвата селф-теорију или систем веровања којим особа константно тражи потврду сопствених способности и постигнућа. Пилот истраживањем смо имали намеру да испитамо који Ментални склоп студенти поседују, а затим и његову повезаност са различитим видовима постигнућа и исходима образовања. Узорак чини 57 студената Факултета музичке уметности, који свирају клавир или уче музичку педагогију. Испитиване су три групе варијабли и њихова међусобна повезаност: 1. Елементи менталног склопа: циљеви, самопоуздање, самоперцепција, самоефикасност (беспомоћност или овладавање) и веровање о компетенцијама; 2. Вештине: психолошке, музичке, професионалне (самопроцене); 3. Постигнућа: академски успех, музичко постигнуће и самопроцена успешности. Упитник је конструисан на основу теоријске концепције менталног склопа (12 отворених питања) и садржи и питања везана за постигнућа (3) и вештине (26 питања, Ликертова скала процене од 1-5). Подаци су обрађени микс методом (квантитативна и квалитативна анализа). Резултати указују да је вредносни систем студената одређен оријентацијом ка овладавању, самодетерминизмом, унутрашњим циљевима и вером у сопствене могућности. Установљено је присуство Развојног менталног склопа, али он не превладава (12-25%), присутнији је статични (16-72%). Академска и музичка постигнућа су недискриминативно висока. Самопроцена успешности, је независна од објективних мера постигнућа. Факторском анализом издвојено је пет фактора психолошких компетенција, метакогнитивних и музичких вештина, од којих су неки (Когнитивни капацитети и вештине, Саморегулација и Когнитивна и емотивна контрола)

¹ Рад представља резултат истраживања на пројекту бр. 179018, чију реализацију финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (2011–2017).

статистички значајно повезани са елементима Менталног склопа и Самопроценом успешности. Налази упућују на закључак да општији, когнитивни, мотивациони и емоционални чиниоци представљају *conditio sine qua non* стицања компетенција и постигнућа у учењу и дављењу музиком.

Кључне речи: ментални склоп, постигнућа, студенти музике.

Увод

Ментални склоп (mindset) представља систем претпоставки, уверења и вредности појединца који, једном успостављен, одређује циљеве које следимо, одлуке које доносимо и начин на који видимо себе и друге. Концепт менталног склопа произилази из области когнитивне теорије постигнућа, која интегрише процене вероватноће успеха и/или неуспеха, очекивања и вредновања циљева и акција, као и евалуацију исхода активности оријентисаних ка постигнућу (Eccles, 1983). Одатле следи и план активности које појединац надаље спроводи.

Према Двековој (2006), позитивна убеђења о себи неопходна су за развој менталног склопа, као средства за постизање успешног исхода извођења. *Ментални склоп усмерен ка развоју* обухвата напредну селф-теорију или систем веровања и карактерише га страст за учењем, активним тражењем изазова, вредновањем труда, и отпорност потребна да се истраје и суочи са препрекама или неуспесима. Супротно томе, *Статични ментални склоп* обухвата селф-теорију усмерену на ентитет или систем веровања који конструише лични идентитет тако да особа константно тражи потврду сопствених способности и постигнућа (Dweck, 2000, 2006; Nussbaum & Dweck, 2008).

У досадашњим истраживањима овог концепта у оквиру музичког образовања истраживани су елементи менталног склопа у оквиру истраживања мотивације и везама са музичком успешношћу. Ради се о истраживањима мотивације постигнућа, начину на који објашњавамо свој успех или неуспех, адаптивним и маладаптивним мотивационим склоповима понашања у ситуацијама наступања, ефективним стратегијама да се постигне циљ, оријентацији да се вештинама освоји виши квалитет или да се „безуспешно преда“, веровањима, психолошкој и емоционалној отпорности, само-ефикасности (Asmus, 1986; Bogunović, 2006a; McCormick & McPherson, 2003; McPherson & McCormick, 2006; O'Neill, 2002, 2011).

У овом раду, посматрамо ментални склоп (mindset) као кровни, обухватни (overarching) концепт који укључује већи број психолошких феномена, који здружени и у међусобном динамичком односу, на одређени начин представљају позицију из које млади музичар приступа било којим музичким задацима извођења. Ова позиција представља један од чинилаца постизања успех или неуспеха, као и прихватања последица и планирања

даљих активности. Оно што нас у овом истраживању интересује је однос између менталног склопа и постигнућа у музичком извођењу (*performance*), само-ефикасности и развоја вештина извођења. Односно, тражимо одговор на питање о томе који аспекти менталног склопа или можда прецизније речено, који интегративни елементи мотивационих процеса се могу повезати са постигнућима и извођачким вештинама студената као исходима образовања.

Методологија истраживања

Пилот истраживањем смо имали намеру да испитамо:

- а) који вид мотивационог, односно менталног склопа студенти поседују (растући или статични);
- б) а затим и његову повезаност са различитим видовима постигнућа и
- в) како је ментални склоп повезан са образовним исходима, као што су: психолошке компетенције, метакогнитивне и музичке вештине младих музичара.

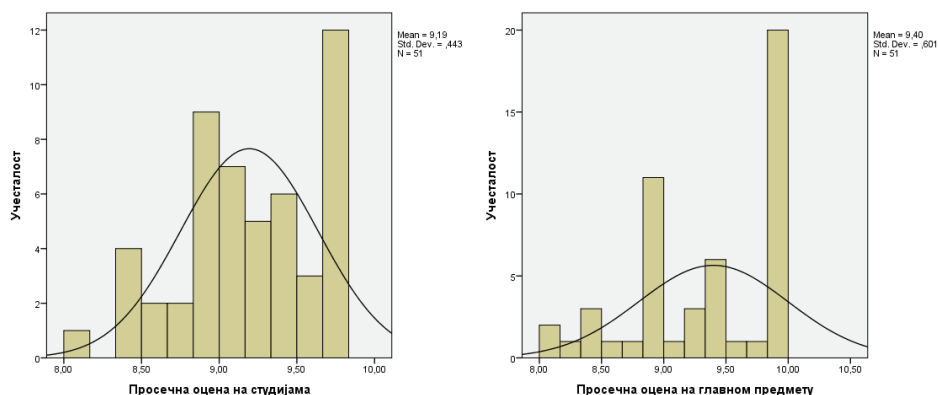
Узорак чини 57 студената Факултета музичке уметности, основних (53%) и мастер (47%) студија, дакле, завршних година, који студирају на инструменталним (72%) и теоријским смеровима (28%), од којих 26% чине младићи и 74% девојке. Испитиване су три групе варијабли и њихова међусобна повезаност: 1. Елементи менталног склопа: циљеви које студент поставља, самопоуздање, самоперцепција образаца постизања циљева, само-ефикасност (овладавање или беспомоћност) и веровање о компетенцијама (само-опис); 2. Самопроцене нивоа вештина: психолошких, метакогнитивних и професионалних; 3. Постигнућа: просек Академског успеха током студија (оцене од 5 до 10), Музичко постигнуће (просек оцена на главном предмету током студија, оцене од 5 до 10) и Самопроцена успешности (на Ликертовој скали процене од 1 до 7). Мерни инструмент за прикупљање података је Упитник, конструисан за потребе овог истраживања и чине га три дела: а) отворена питања која се односе на различите аспекте концепције Менталног склопа (12); б) питања везана за постигнућа (3) и в) Самопроцена нивоа вештина на Ликертовој скали процене од 1 до 5 (26 питања). Питања у првом делу формулисана су на основу теоријске концепције менталног склопа (Dweck, 2006), док се листа вештина извођења и компетенција заснива на чек листи коришћеној у референтним истраживањима (McPherson, G. E., & Schubert, E. (2004); Ritchie, Laura & Williamon, A. (2010)). Подаци су обрађени микс методом (квантитативна и квалитативна анализа). Ограничења овог истраживања се огледају у релативно малом узорку, недостатку објективних мера извођачких вештина и недискриминативности објективних мера постигнућа. У даљем тексту биће презентовани одабрани делови резултата.

Резултати

У оквиру дела посвећеног анализи података добијених испитивањем најпре ћемо изложити опис мера постигнућа студената које ћемо затим довести у везу са елементима менталног склопа и вештинама извођења.

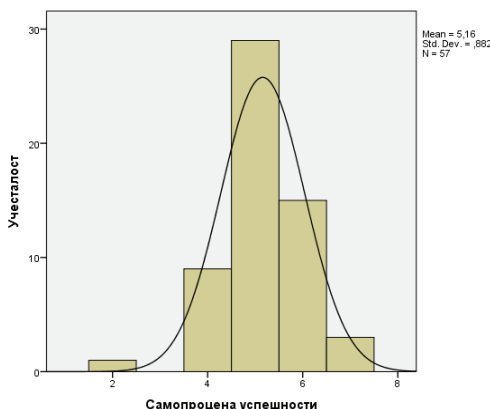
А. Постигнућа студената

Запажамо да су просечне вредности Академског постигнућа током студија (АС=9.19; СД=0.44; распон од 8.00 – 9.81) и оцене на главном предмету током студија (АС=9.40; СД=0.60; распон од 8.00 – 10.00), изузетно високе и стога вероватно и недискриминативне, јер не праве fine разлике међу студентима. Тако рецимо 34% студената има просечну оценоу 10 на главном предмету током студија. Очекивани проценат фреквенција у овој, највишој категорији оцена према Гаусовој криви нормалне расподеле износио би од 2 до 5. Распоред оцена представљен је на хистограмима на Слици 1.

Слика 1. Дистрибуција фреквенција мера постигнућа студената: просечно Академско постигнуће током студија и музичко постигнуће (просек оцене на главном предмету током студија).

Мера Самопроцене успешности у учењу музике (АС=5.16; СД=0.88; распон од 2 до 7) има распоред фреквенција који прати криву нормалне расподеле и може се сматрати дискриминативном, а због тога и реалнијом од обе мере академског успеха. Ови налази сугеришу да студенти имају реалнију процену своје успешности од оне која је приказана просечним вредностима академских постигнућа.

Слика 2. Дистрибуција фреквенција мере постигнућа студената:
Самопроцена успешности у бављењу музиком

Израчунавајући корелацију између мера постигнућа установили смо да она постоји само између просечног Академског успеха и постигнућа на Главном предмету ($r=0.31$; $p<005$), што је и логично, с обзиром на њихове високе вредности. Занимљиво је да нема значајне корелације између било које мере академског успеха и Самопроцене успешности у учењу музике (!!!). Дакле, осећање само-ефикасности није повезано са „објективним“ подацима, а то значи да смо на правом путу када сматрамо да је ментални склоп тај који одређује циљеве, вредности и однос према постигнућу, и да је релативно независан од објективних показатеља постигнућа, што је на извештајан начин већ и показано у истраживању Сузан О’Нил (O’Neill, 2002), када је установљено да је самопроцена успешности релативно независна од способности ученика (узраст 12–16). Поред тога, ови налази нам указују на системски проблем са евалуацијом студентских постигнућа у високом музичком образовању, која је наглашено померена према вишим вредностима и стога и недискриминативна. Међутим, то није предмет овог истраживања, а свакако може представљати тему за неко следеће.

Б. Елементи менталног/мотивационог склопа студената музике

1) *Циљеви*. Циљеви које студенти постављају за себе указују да је половини музичара изузетно важан првенствено лични и професионални развој, да вредност придају емотивном и уметничком аспект живљења (Табела 1), да су унутрашње мотивисани, као и да имају снажну потребу да показују и доказују своје вредности и да буду успешни у ономе што раде. Ови налази потврђују постојеће (Богуновић, 2010), који говоре о томе да је музичка

професија неодвојива од личних циљева, да представља интегрални део селф-концепта и да је континуирано присутна потреба за развојем и постигнућима/успешношћу, постала императив, како на студентском узрасту, тако и код одраслих музичара (Богуновић, Дубљевић и Буден, 2012). На последњим годинама студија, готово трећина њих размишља о послу који ће радити после завршавања факултета, опет са идејом да буду успешни и креативни. Готово подједнак број њих за своје приоритетне циљеве одабира уметничко/извођачко опредељење (12%), рад у школи (14%) и личне циљеве (13%).

Табела 1. Циљеви које студенти музике постављају

Циљеви	Садржај циљева	%
Успешност	На изабраном послу	28
Лични раст и развој	<i>Унапређење вештина и квалитета; посвећеност; уметнички, лични, емоционални развој; уживање у извођењу; учење; остављање „трага“</i>	25
Радно место	<i>Успешност; Добра позиција; Утицај на поље рада; Стварање новог</i>	21
Педагог	<i>Рад у школи са младима</i>	14
Извођач – уметник	<i>Оркестар, камерна музика, соло извођач</i>	12
Лични	<i>Породица, стабилност, срећа</i>	13

Анализа података указује да врста постављених циљева није статистички значајно повезана са мерама постигнућа.

2) *Самодоуздање*. Одговори на питање *Да ли можете да постигнете циљеве које сте за себе поставили?* могли су се сврстати у три групе: Да (60%); Да, али уз услова, самосвесно, добар рад, одговорност, напор, мотивацију и реалистичне циљеве (26%) и Не (14%), зато што постоје препреке (*медицински проблеми; лењост да се уложи напор; недостижак самодоуздања*). Овај налаз говори о јасно и високо израженом самопоуздању велике већине студената и њиховој уверености у своје могућности, чак и када је потребно да се напрегну. Занимљива је група студената која говори о препрекама, посебно онима које се налазе у психолошкој и то мотивационој зони. Разлози које они наводе у великој мери припадају Статичном менталном склопу и Оријентацији ка беспомоћности.

3) *Обрасци реализације циљева*. Овај елемент менталног склопа усмереног ка постигнућу односи се на начин на то како су студенти „успевали до сада“ и „како су то чинили“. На ово питање одговорио је мањи број студената/киња. Већина (63%) сматра да је досадашње циљеве остварила или готово остварила и није спремна да анализира како, или да можда подели са

истраживачима. Сагледавајући категорије одговора (Табела 2) запажамо да, грубо гледано, постоје три групе образаца: један, која се ослања на унутрашње капацитете (*веровање у себе; тежња ка постојинићу; превладавање њадова*), други, који је прагматичан (*реалистични циљеви; конкретни „чињење“*) и трећи, који нема промишљен план или намеру, као ни фокус на постизање одређеног циља (*покушаји и погрешке; „нечињење“*). Прве две групе су уједначене по степену испољености, док је трећа присутна у нешто мањој мери, и говори о Оријентацији ка беспомоћности.

Табела 2. Обрасци постизања циљева – самоперцепција студената музике

Како остварити планиране циљеве	%
„Корак по корак“ са „успонима и њадовима“	7
„Желећи постојинићу“ и веровање у себе	5
Реалистични циљеви	7
Конкретним акцијама (<i>концерти; напредак...</i>)	5
Покушаји и погрешке	3
Ништа посебно	3

Анализа података указује да обрасци постигнућа нису статистички значајно повезани са мерама постигнућа.

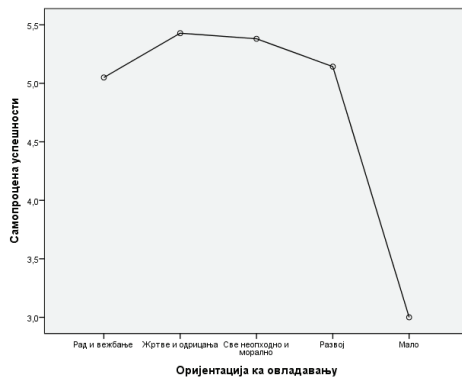
4) Само-ефикасност: Оријентација ка овладавању vs ка Беспомоћности. Резултати показују да су студенти музике група која има снажну Оријентацију ка овладавању, у смислу високо изражене спремности да уложи труд и напор, да се одрекне непосредних задовољстава и активности у „име вишег циља“, а да истовремено исказују и високу савесност, већ установљену на узорку музичара код нас (Богуновић, 2006д).

Табела 3. Само-ефикасност: Оријентација ка овладавању

Оријентација ка овладавању	%
Све што је потребно (<i>а није против моралних стандарда, других, здравља, њородице</i>)	36
Напоран рад и вежбање	35
Жртве и одрицања (<i>слободног времена; ствари, активности</i>)	16
Спремност да се развија (<i>да се мења; учи; „расије“; суочава са изазовима; да се њрилади</i>)	12
Време ће показати, мала спремност	4

Интересантно је да је Оријентација ка овладавању статистички значајно повезана са Самопроценом успешности студената ($F=4.45$, $df=4$; $p<.04$). То значи да ће студенти који су спремни да ураде много да би постигли своје унутрашње постављене циљеве, имати и вишу увереност у своју успешност,

и последично могуће и вишу реалну успешност. Они верују да се улагање труда „исплати“, спремни су на одрицања и себе опажају као успешније (Слика 3). Ово је важан налаз, који указује на присуство Менталног склопа усмереног ка развоју.

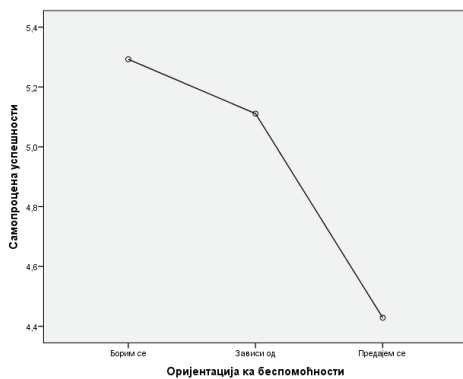
Слика 3. Повезаност Оријентације ка овладавању и Самопроцене успешности студената (ANOVA)

На питање о томе *Да ли се брзо предају или боре до краја?* које је постављено са циљем да се испита степен присуства Оријентације ка беспомоћности (Fight or flight behavior), студенти значајном већином потврђују свој ментални склоп Оријентисан ка расту, резилијентности и напредовању (Табела 4). Мали број њих (12%) исказује јасну Оријентацију ка одустајању и избору позиције неуспеха и беспомоћности. Запажамо да се у средњој категорији одговора (16%) појављују они који „звуче“ реалистично, али и избегавајуће са ослонцем на спољашње ресурсе. Ова категорија није сасвим прецизно профилисана.

Табела 4. Само-ефикасност: Оријентација ка беспомоћности

Оријентација ка беспомоћности	%
Борим се (јер је важно, и ујркос....; Не предајем се док има Наге)	72
Зависи од (... ситуације; њудуа; мојих способносии; да ли је циљ вредан или достйуиан; њомоћи љријашеља)	16
Одустајем, одмах или на њола љуша	12

Када се ради о повезаности са мерама успешности, резултати указују на Самопроцену успешности, али на ивици значајности ($F=3.10$, $df=2$; $p<0.053$). Ипак, јасан је тренд да они студенти који имају тенденцију да се боре, траже решења и овладавају изазовима, имају и вишу самопроцену својих постигнућа, док се они који се повлаче или су несигурни, ниже самовреднују (Слика 4).

Слика 4. Повезаност Оријентације ка беспомоћности и Самопроцене успешности студената (ANOVA)

5) *Веровања о компетенцијама*. Као одговор на питање *За шта су способни?* студенти музике су одговорили разнородно. Одговори варирају од нереалне перспективе да „све могу“ (25%), преко условних одређења која указују на несигурност у сопствене снаге (26%) до специфичније одређених вештина који их чине компетентним за обављање послова у музици (стварање музике и рад у образовању). Занимљиво је да се развој и психолошке компетенције сагледавају у истом рангу као и остале. Веровања о компетенцијама нису статистички значајно повезана са мерама постигнућа.

Табела 5. Веровања студената музике о сопственим компетенцијама

Оријентација ка овладавању	%
За готово све (<i>много музичких послова; њактични њлови; све о чему њомислим</i>)	25
Условно (<i>ако имам циљ; ако желим; ако сам добро орјанизован/а</i>)	26
Развој (<i>учење; исјуњавање циљева; агајњабилносћ; рефлексја</i>)	18
Стварање музике (<i>вешћине; исјуњавање музичких зааћјака</i>)	18
Образовање	14

В. Психолошке компетенције, метакогнитивне и музичке вештине

С обзиром на то да је у оквиру групе образовних исхода узет у разматрање велики број вештина из различитих домена (психолошке компетенције, метакогнитивне и музичке вештине), приступили смо факторској анализи, како би установили мањи број заједничких именитеља. Факторском анализом главних компоненти као методом екстракције са Варимакс методом ротације са Кајзер нормализацијом студентских процена сопствених компетенција и вештина издвојено је пет независних фактора (Табела 5), са релативно балансираним процентима засићености фактора,

изузе последњег. То су: фактор Когнитивних капацитета и вештина (20.03%), фактор Когнитивне и емотивне контроле (16.23%), фактор Меморије (14.83%), фактор Саморегулације (12.48%) и Фактор Музичких вештина (7.40%). Ови резултати се морају узети у обзир са извесном резервом, с обзиром на релативно мали број испитаника у узорку.

Табела 5. Факторска структурална матрица психолошких компетенција и метакогнитивних и музичких вештина (студентске самопроцене) – Варимакс метод ротације

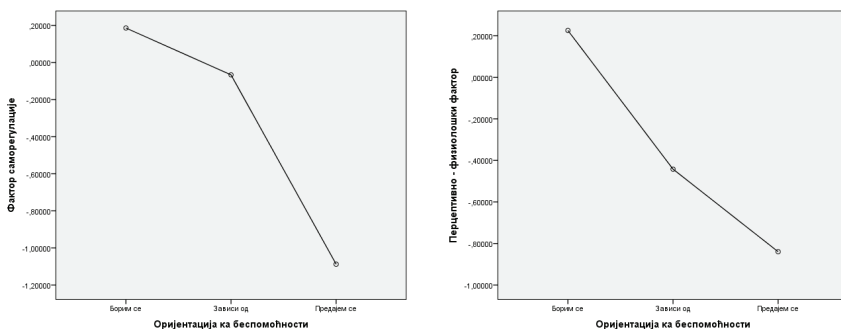
Критеријумске варијабле	Компоненте				
	1 Когнитивни капацитети и вештине	2 Когнитивна и емотивна контрола	3 Меморија	4 Само регулација	5 Музичке вештине
ПК Општа психолошка добробит	.556	.464			
ПК Општа редукција стреса		.851			
ПК Овладавање тремом		.658			
ПК Концентрација, пажња	.472	.655			
ПК Меморија	.517	.449	.420		
МВ Меморисање музике	.542		.675		
ПВ Опажање		.691			
ПВ Мотивација			.605	.475	
ПВ Само-ефикасност		.637		.500	
МК Општа ефикасност вежбања	.484			.596	
МК Постављање циљева				.849	
МК Организација времена	.446			.640	
МК Идентификација проблема	.802				
МК Само-евалуација вештина	.726			.403	
МК Евалуација вештина других	.792				
МВ Читање с листа					.558
МВ Импровизација					.761
МВ Аналитичке музичке вештине	.679				
МВ Степен експресивности			.848		
МВ Експресија емоција			.835		
% of explained variance	20.03	16.23	14.83	12.48	7.40

Г. Повезаност образовних исхода (психолошке компетенције, метакогнитивне и музичке вештине) различитих видова постигнућа и менталног склопа

1) Повезаност образовних исхода и мера постигнућа. Следећи задатак је био да установимо како су повезане компетенције, односно образовни исходи са мерама постигнућа. Резултати показују да они студенти који имају вишу Самопроцену успешности процењују своје Когнитивне капацитете и вештине као више ($r=0.53$; $p<0.01$), као и Саморегулацију ($r=0.33$; $p<0.05$). Значајне корелације нема са осталим мерама постигнућа. Овај налаз је веома важан, јер говори о томе да је ефикасност вођена, с једне стране психолошким својствима и метакогнитивним начином мишљења, а са друге стране добром мотивацијом, планирањем и постављањем циљева самоевалуацијом, дакле ефикасним начинима учења и руковођења својим активностима (Табела 6).

Табела 6. Корелације фактора психолошких компетенција и метакогнитивних и музичких вештина са Самопроценом успешности

Фактори	Самопроцена успешности
F 1 Когнитивни капацитети и вештине	$r=0.53$; $p<0.01$
F4 Само-регулација	$r=0.33$; $p<0.05$

Слика 5. Повезаност Оријентације ка овладавању и фактора Саморегулације (Ф4) и фактора Когнитивне и емотивне контроле (Ф2)

Ови налази јасно показују да су за самоефикасност, као и за висок степен контроле у домену емоција, затим, физиолошке и перцептивне компетенције, и за високу Саморегулацију важнији психолошки – мотивациони и јасно фокусирани и усмерени ка постигнућу напори студената, од степена испољености музичких вештина. Они усмеравају оријентацију ка постигнућу и интегришу индивидуалне капацитете који се потом остварују/реализују у оквирима музичких или неких других вештина. Јасно је да су кључни

елементи менталног склопа они, који усмеравају понашање и метакогнитивне стратегије и вештине ка осећању самоефикасности и доживљају личног раста и развоја (Слика 6).

Слика 6. Интегрисани резултати повезаности менталног склопа, образовних исхода (компетенције и вештине) и постигнућа студената музике

Дискусија и закључак

Одговор на питање: да ли је код студената музике присутнији Ментални склоп оријентисан ка развоју или статични, указује да степен изражености првог се креће од 12 – 25%, док је статични присутан у распону од 16 – 72%, у зависности од елемента менталног склопа. Објашњење за овакву разлику може се тражити у чињеници да музичко образовање и, уопште бављење музиком, садржи у великој мери увежбавање вештина и да стога, могуће оставља мало простора за флексибилност, слободу и оригиналност. Јасно изражена тенденција ка овладавању, као и спремност да се улаже напор и „бори“ за постизање високих резултата и постигнућа, може бити и последица компулсивне потребе за успехом и унапређењем вештина и компетенција, изграђених током многих година рада у том вредносном оквиру. Питање је, да ли је трагање за перфекцијом засновано на развојним потребама или на последицама професионалног кодирања које мора бити испуњено/задовољено?

Када се ради о евалуацији студентских образовних исхода, намеће се питање о постојању паралелних реалности: формалног/академског и „реалног“/самоопаженог постигнућа. Они су у раскораку. Према налазима

овог истраживања академска и музичка постигнућа су „сувише добра да би била истинита“. Самопроцене студената су такође високе, мада дискриминативније и нису повезане са академским постигнућима. С обзиром на то да су мере академског постигнућа јасно недискриминативне, поставља се питање узрока овог феномена?

Налази истраживања потврђују поставке Теорије менталног склопа (Mindset theory), односно повезаност између веровања о сопственим капацитетима и ефикасности, саморегулације и когнитивних капацитета и вештина. Оријентација ка овладавању и Самопоуздање су јасно повезани са Самоефикасношћу и Саморегулацијом и фактором који интегрише Когнитивну и емоционалну контролу. То значи да општији, когнитивни, мотивациони и емоционални чиниоци представљају *conditio sine qua non* стицања компетенција и постигнућа у учењу и бављењу музиком. Они усмеравају оријентацију ка постигнућу и интегришу индивидуалне капацитете који се потом остварују/реализују у оквирима музичких или неких других вештина. Јасно је да су кључни елементи менталног склопа они, који усмеравају понашање и метакогнитивне стратегије и вештине ка осећању самоефикасности и доживљају личног раста и развоја. У овој фази истраживања, може се рећи да су веровања студената о њиховим компетенцијама повезана са Оријентацијом ка овладавању и да вредносни систем подржава напор и истрајност као оруђа за достизање високо постављених циљева. Развојни ментални склоп је присутан, али не превладава.

Литература

- Asmus, E. P. Jr. (1986): Student Beliefs About the Causes of Success and Failure in Music: A Study of Achievement Motivation, *Journal of Research in Music Education*, 34, 4, 262-278.
- Bogunović, B. (2006b). Svojstva ličnosti nastavnika muzike. *Zbornik instituta za pedagoška istraživanja*, 38, 1, 247-263.
- Bogunović, B. (2010). *Muzički talenat i uspešnost*. Beograd: Fakultet muzičke umetnosti i Institut za pedagoška istraživanja.
- Bogunović, B., Dubljević, J. i Buden. N. (2012). Muzičko obrazovanje i muzičari: Očekivanja, tok i ishodi, *Zbornik instituta za pedagoška istraživanja*, 44, 2, 402-423.
- Bogunović, B. (2006a). Tumačenje postignuća u učenju muzike i dinamička svojstva učenika. *Nastava i vaspitanje*, 55, 3, 296-306.
- Dweck, C. (2000). *Self-theories: Their role in motivation, personality and development. Essays in social psychology*. New York: Psychology Press.
- Dweck, C. (2006). *Mindset. The new psychology of success*. New York: Ballantine Books.
- Eccles, J. (1983). Expectancies, values and academic behaviours. In J.T. Spence (Ed.), *Achievement and achievement motives: Psychological and sociological approaches* (75-146). San Francisco, CA: Freeman.
- McCormick, J. & McPherson, G.E. (2003). The role of self-efficacy in a musical performance. *Psychology of Music*, 31, 37-51.
- McPherson, G.E. & McCormick, J. (2006). Self-efficacy and music performance. *Psychology of Music*, 34, 332-336.

- McPherson, G.E., & Schubert, E. (2004). Measuring performance enhancement in music. In A. Willamon (Ed.), *Musical excellence* (61–82). Oxford: Oxford University Press.
- Nussbaum, A. D. & Dweck, C. S. (2008). Defensiveness versus remediation: Self-theories and modes of self-esteem maintenance. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34, 599–612.
- O'Neill, S. (2011). Developing a young musician's growth mindset: The role of motivation, process and effect. In I. Deliege & J. W. Davidson (Eds.), *Music and the mind. Essays in honour of John Sloboda*. New York: Oxford University Press.
- O'Neill, S. (2002). The self-identity of young musician. In A.R. MacDonald, D.J. Hargreaves & D. Miell, (Eds.), *Musical identities* (60–78). Oxford: Oxford University Press.

dr Blanka Bogunović

Mindset and Music Students' Achievements

Summary

Mindset represents the system of assumptions, beliefs and values of an individual which, once established, determines goals one follows, decisions one makes and the way one sees himself/herself and others. According to Carol Dweck, growth mindset comprises incremental self-theory or belief system and is characterized by passion for learning, the active seeking of challenges, a valuing of effort, and the resiliency necessary to persist in the face of obstacles or adversity. On the other side, a fixed mindset encompasses an entity self theory or belief system that constructs self identities in a way to seek constant validation of their abilities and achievements. While applying the pilot research we had in intention to investigate what kind of mindset (growth or fixed) music students have and then how it relates to different types of their achievements and higher education outcomes. The sample is consisted of 57 students of the Faculty of Music, who play piano or study music education. Three sets of variables and their interrelatedness were investigated: 1. Elements of mindset: Goals, self-confidence, self-perception, self-efficacy (mastery or helplessness) and competence beliefs; 2. Skills: Psychological, musical and professional (self-report); 3. Achievements: academic achievement, music accomplishment and self rating of success. The questionnaire constructed for the purpose of this research, refers to Mindset theory (12 open-end questions), achievements (3 questions) and skills (26 questions, Likert scale 1–5). Data were analyzed by mixed method (qualitative and quantitative). Results point out that value system of students is characterized by master orientation, self determination, intrinsic goals, high aspiration level and beliefs in his/her own capacities. Findings showed that music students express growth mindset, though it does not prevail (12–25%), while fixed mindset is also detected (16–72%). Academic and music achievement are extremely high and therefore have low discriminative values. Self-rating of success in music is not related to these objective achievement measures. Factor analysis extracted five components of psychological, metacognitive and musical skills from which some of them (Cognitive capacities and skills, Self-regulation and Cognitive and emotional control) are significantly related to elements of Mindset and Self rating of success. Findings draw to conclusion that more general, cognitive, motivational and emotional factors represent *condition sine qua non* for competencies enhancing and achievements in learning and gaining musical skills.

Key words: mindset, self identity, achievements music studies.